

Voia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente

Parohii cl. I	450 Lei
" cl. II	400 Lei
" cl. III	350 Lei
Sub clasă	300 Lei

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

Publicații

Concursse protopopiate	1000 Lei
" parohii cl. I	600 Lei
" " " " cl. II	500 Lei
" " " " cl. III	400 Lei
Diferite publicații cm □	4 Lei

Cuvântarea

P. Sf. Sale Episcopului Veniamin ținută la deschiderea
Adunării eparhiale dela 28 Septemvrie 1947.

*Preă cuc. Părinți,
Domnilor deputați,*

Sesiunea Adunării eparhiale din acest an s'a convocat așa târziu din cauze independente de voința noastră și în urma legii Nr. 167, apărute în Mon. Of. Nr. 121 dela 30 Mai a. c. cu privire la modificarea art. 2, 9 și 11 din Legea de Organizare a Bisericii noastre.

Conform dispozițiilor acestei legi comisia specială instituită a cooptat opt membri noul în Adunarea eparhială în locurile devenite vacante prin moarte, renunțare, strămutare sau absențe. După ce Min. Cultelor prin decizia sa Nr. 45054 dela 27 August a. c. publicată în Mon. Oficial Nr. 198 dela 29 August a. c. a aprobat cooptările făcute, Adunarea noastră de astăzi se prezintă într-o nouă formațiune. După cum se arată în lege ea are caracter provizor și nădăjduim că nu peste mult vom ajunge la viața bisericească normală în tradiția șaguniană.

Despre procedura cooptărilor prezentăm un raport special.

Pe noii deputați îi salutăm cu dragoste în millocul nostru, fiind încredințat că experiența vârstii, dragostea și devotamentul lor față de Biserică le vor închina spre binele și promovarea intereselor superioare ale Eparhiei.

On. Adunare eparhială,

După aproape 3 ani dela terminarea războiului viața popoarelor lumii n'a intrat în alvia normală. Popoarele lumii se luptă cu mari greutăți pentru refacerea dezastruoaselor urmări ale războiului și pentru redresarea lor morală și materială. Cu ratificarea tratatelor de pace de către marile puteri ar trebui să se înceapă pentru aceste popoare o nouă viață de prosperare și progres, putând fiecare popor să pornească la rezolvarea problemelor de existență și viață pentru viitorul mai bun al lui în deplină libertate

și independență, potrivit intereselor lor speciale și naționale, în spiritul înfrățirii și iubirii creștine.

Asistăm cu toții la marile eforturi ce le fac de ani de zile reprezentanții popoarelor pentru o cât mai fericită soluționare a nenumăratelor probleme în vederea restabilirii armoniei sociale și a păcii juste și echitabile și vedem că merge foarte greu, din cauza ciocnirii diferitelor interese ce cu greu se pot concilia și a greutăților ce se ivesc, spre a nu se lua hotărâri, cari ar nedreptăți pe unii și ar avantaja pe alții. Soluționarea complexelor probleme de dreptate socială, cerută de vremurile de mari prefaceri de după războiu și dela cari se așteaptă posibilitatea eșirii din mizeria morală și materială în care au ajuns popoarele lumii și statornicia păcii durabile, depinde de restabilirea încrederii și a armonioasei colaborări între toate popoarele lumii, mari și mici deopotrivă. Lumea se sbate pentru o viață mai bună, cu mai multă libertate și frățietate. Această viață nu se va putea ajunge decât numai dacă ea va fi așezată pe temelii morale, cu oameni mai buni, înnoșiți în duhul Evangh. l'ei lui Hristos. Până nu va fi înnoțit omul în duhul dragostei creștine, care toate piedecile le învinge, până atunci armonia și pacea ce s'ar încheia nu va fi de lungă durată.

Se înșeală amar cei ce cred, că se poate instaura o viață mai bună numai prin reforme economice și materiale. Sunt bune și foarte necesare aceste reforme, însă ele vor avea rezultatul dorit numai atunci, dacă în același timp se va face și o reformă morală și socială a omului, devenind mai bun, mai drept, mai credincios și mai de omenie.

Biserica creștină — cu darurile sale — este chemată să îndeplinească acest lucru și să pună temelii morale lumii de mâine. Această Biserică, ca instituție divină de 2000 ani propovăduiește dragostea și frățietatea între toți, indiferent de starea lor socială, sau de limba, rasă și religie,

dorind să scoată păcatul și ura din sufletele oamenilor, cauza tuturor relelor din lume. Căci legea lui Hristos, legea iertării și a iubirii, este eternă ca și întemeetorul ei și „nici porțile iadului nu o vor putea birui”, oricâte asupriri ori vrăjmășii s'ar ivi împotriva ei. Biserica creștină ca cea mai democratică instituție din lume nu este însă statică, ci progresistă, căci ea propovăduiește dela întemeierea ei învățăturile de libertate, de dreptate socială și înfrățire între oameni și ține pas cu vremea întru căutarea mijloacelor de propovedire, pentru fericirea oamenilor și instaurarea unei vieți mai omenești în lume. Noi, ca indivizi și popoare, membri ai acestei divine instituții, la cârma nevăzută a căreia stă însuși Iisus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, ne punem toată nădejdea și încrederea în purtarea de grije a lui Dumnezeu, căci trecutul ne este martor, că numai credința în Dumnezeu ne-a salvat Neamul și Țara, cu toate comorile spirituale ale poporului, din mijlocul multelor încercări și vitregii prin cari a trecut.

În aceste epocale vremuri de răscruce pentru neamul nostru Biserica noastră strămoșească cu slujitorii ei este chemată să-și dea toată contribuția la instaurarea unei vieți mai bune, după care ne sbatem cu toții. Tot ea va fi farul care va lumina calea care va duce Țara la limanul mântuirii.

Pentru atingerea acestui scop se recere o cât mai zeloasă apostolie misionară din partea slujitorilor altarelor contra păcatului și a răului din lume, pentru instaurarea în locul lui a virtuții și a binelui. Mai ales pe terenul cam înfelenit al asistenței sociale trebuie o activitate cât mai întezită, spre a plini porunca Mântuitorului, pentru a ajuta pe cel lipsit și a-l ridica la o stare socială cât mai bună, văzând în el pe deaproapele nostru, pe care să-l tratăm cu iubire, căci totii suntem fiii aceluiși Tată ceresc.

Multe sunt durerile și urmările războiului și multe sunt rănile de vindecăt, față de cari noi nu putem rămânea indiferenți. Pe lângă acestea am fost încercați de Dumnezeu în doi ani cu o cumplită secetă, în deosebi frații noștri din Moldova, cari au avut de îndurat o cumplită foamete. De aceea în anii din urmă am dat o deosebită atențiune asistenței sociale. Am înființat la Centru și în fiecare parohie fondul milelor, din care s'au acordat fie direct, fie prin diferite societăți de binefacere, ajutoare de multe zeci și sute milioane anual pentru ajutorarea celor lipsiți, văduve și orfani de războiu și de preoți, elevi și studenți săraci și merituoși, preoți refugiați și alții. Sute de copii din Moldova au fost ocrotiți de slujitorii altarelor și alte sute prin mijlocirea lor. Țin să aduc cu acest prilej recunoștințe mulțumiri cuc. preoți și bunilor noștri credincioși, cari ascultând glasul Nostru arhieresc s'au grăbit cu obolul lor la alinarea suferințelor și la ajutorarea instituțiilor noastre eparhiale.

Aceleași vii mulțumiri le aduc și On. Guvern, care prin Dl. Ministru al Finanțelor, Al. Alexandrini ne-a acordat în Iunie a. c. 100 mil. Lei pentru ajutorarea văduvelor preotese, precum și Dlui Min. al Cultelor, R. Roșculeț pentru aju-

torul de 30.000 Lei acordat de curând pentru acoperirea trebuințelor materiale ale episcopiei.

În această operă caritativă am fost ajutați cu dragoste și înțelegere de cuc. preoți și bunii noștri credincioși, arătând, că Ortodoxia noastră este dragoste aplicată în faptă.

Creștinismul a triumfat în lume și prin milostenie, căci leacul omenirii nu-l pot da oamenii, ci numai doctorul sufletelor și al trupurilor care este Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

În special Biserica noastră este și va fi alături de popor; ca mamă bună a lui, și în bine și în rău, s'a identificat cu interesele și aspirațiile lui de totdeauna, a ținut trează conștiința și încrederea în vitalitatea lui și i-a îndrumat pașii pe calea culturii și progresului. Pentru atingerea acestui scop Biserica sprijinește toate acțiunile autorităților cari sunt spre binele și prosperitatea poporului.

Datoria ceasului de față este ca cu toții să acționăm, cu tot ceace avem mai bun în sufletul nostru pentru a putea pune piatră de temelie trainică viitorului scumpei noastre Patrii, încrezători în virtuțile neamului și în purtarea de grije a Proniei divine. Va trebui să pornim o muncă întezită și cinstită în solidaritate și unire desăvârșită, pentru redresarea sufletească și materială și pentru promovarea binelui obștesc, spre a deveni o țară prosperă cu libertate și dreptate socială deplină, în care toți să trăiască în armonioasă frățietate, ca să lăsăm moștenire urmașilor noștri o viață mai bună și un patrimoniu spiritual și material sporit.

On. Adunare eparhială,

Din rapoartele ce se vor prezenta în actuala sesiune veți lua cunoștință despre starea vieții sufletești și materiale a eparhiei în anul 1946. Veți putea constata cu bucurie, că cu toată vitregia celor cinci ani de războiu patrimoniul eparhiei noastre a rămas întreg, ba a sporit chiar simțitor, grație bunei chivernisiri și sprijinului dat de credincioși. Cu aceeași bucurie constatăm că setea duhovnicească a poporului a sporit, dovadă sunt bisericile tot mai cercetate, iar peletrinajele dela Sf. Mănăstiri nici odată n'au atras atâți credincioși ca anul acesta, venind din depărtări. Această alipire tot mai strânsă a poporului față de sfințele altare s'a manifestat prin contribuții materiale importante la repararea, zidirea și înzestrarea lăcașurilor de închinăciune și a caselor parohiale și altor instituții bisericesti și pentru orice acțiune de milostenie.

Folosesc scest prilej să apelez din nou la DVoastre, ca reprezentanți ai clerului și poporului din eparhie și la cuc. preoți ca să ne dați tot concursul desinteresat la redresarea și înviiorarea vieții religios-morale și la întărirea și prosperarea instituțiilor bisericesti și obștești ale Neamului. Cu toții trebuie să părăsim pasivitatea și critica negativă și să ne încadrăm în munca pentru înflorirea Eparhiei cu toată însuflețirea și dragostea. Nu mă înecesc nici o clipă de acest concurs, deoarece sunt convins, că fiecare dintre DVoastre este conștiu, că cinstea deosebită de a fi membru al Adunării Eparhiale este împreu-

nată și cu anumite îndatoriri și răspunderi, de a fi buni creștini, de a Vă identifica cu interesele superioare ale Eparhiei și de a Vă da concursul și obolul pentru înfăptuirea bunelor gânduri de viitor și pentru prosperarea Eparhiei noastre.

On. Adunare eparhială,

Ne facem o pioasă datorie, de a Vă aduce cu durere la cunoștință trecerea la cele eterne a doi valoroși membri ai Adunării eparhiale, a protopopului în pensie Traian Oprea al Vârșetului, care 50 de ani a slujit Biserica și Neamul cu zel și devotament și Dr. Ioan Fira, fost medic primar al județului Caraș, bun creștin și marcant membru al Adunării noastre. De asemenea ne-a părăsit p.ă. Dumitru Soceneanțu din Sacul, profesor de religie și membru onorific în secția culturală a Consiliului eparhial și care peste 40 de ani a stat în slujba Bisericii cu credință și devotament.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să așeze suflul lor în corturile dreptilor.

*

Peste două zile se despart de Consiliul eparhial consilierii Ic. St. Romul G. Ancușa și D. Sgăvêrdia trecuți cu 1 Octomvrie a. c. la pensie pentru limită de vârstă, cari peste 40 ani și-au pus în slujba Bisericii tot zelul și toată priceperea, aducând reale foloase pentru binele și prosperarea Eparhiei noastre. Pentru bunele servicii le exprim călduroase mulțumiri și rog pe Dumnezeu să le dăruiască viața îndelungată cu deplină sănătate, având suprema mângâiere — conștiința datoriei împlinite.

Cu aceste gânduri și dorinți, implorând binecuvântarea lui Dumnezeu asupra încreșterii noastre, mulțumindu-Vă pentru participare și salutându-Vă cu părintească iubire — declar deschisă sesiunea ordinară a Adunării eparhiale din anul 1947.

† **VENIAMIN**
episcop.

Adunarea eparhială

Dușinecă 28 Septembrie a. c. s'a ținut Adunarea eparhială în Caransebeș.

La ora 9 a. m. începe în biserica catedrală sf. Liturghie arhierască, *P. S. Sa Episcopul nostru Veniamin fiind înconjurat de următorul sobor: Ahim. Dr. L. Busuioc, protopopii Dr. I. Ieremia Reșița-m., I. Munteanu-Făget, I. Suru-C-sebeș, T. Roșca-C-sebeș, Dr. I. Crețiu, cons. ref. eparhial, preoții I. Sârbu-Rusca-m., P. Iana-Curtea, diaconii Dr. M. Chialda, D. Băloni și N. Corneanu.*

Predica zilei chibzuit alcătuită a fost cu sentiment rostită de P.ă. *Prot. Dr. I. Crețiu*, cons. eparhial.

La sfârșitul sf. Liturghii s'a făcut *parastas* pentru episcopii, măcenaii Bisericii, membrii Adunării eparhiale răposați în intervalul dela ultima convocare a Adunării și până azi.

Urmează apoi *Chemarea Duhului Sfânt*.

După serviciul divin în sf. biserică s'a ținut prima ședință.

Prea Sf. Sa Episcopul Veniamin emoționat și cu căldură părintească se adresează Adunării prin înțeleapta cuvântare publicată în fruntea foii și deschide

Sedința I. Secretar general se delegează Dl. cons. ref. eparhial *D. Sgăvêrdia*.

La apelul nominal răspund 45 membri prezenți, așa că Inaltul Prezidiu declară Adunarea eparhială în drept a aduce hotărâri valide.

Se predau apoi comisiunilor rapoartele diferitelor secții.

Ședința se încheie la orele 11,30, anunțându-se proxima ședință la orele 12 în sala de festivități a primăriei.

La orele 12 *Președintele deschide a II-a ședință*, alegându-se *secretar de ședință Prot. T. Roșca*.

Se citește procesul verbal al primei ședințe și se aprobă.

Dl. P. Jumanca insp. școlar gen. în p. dă citire *raportului secției adm. bis. privitor la întregirea prin cooptare a locurilor vacante din Adunarea eparhială*. Din cele 12 mandate se întregesc 9, restul de 3 mandate privind Biserica noastră din Jugoslavia rămân vacante și urmând a se întregi după statutul șagunian.

Raportul se ia la cunoștință și se trece la alegerea membrilor *secțiilor Consiliului eparhial, ale Consistorului spiritual eparhial și a delegaților în Consistorul spiritual metropolitan*.

Delegându-se comisiunea de verificare din *Prot. I. Câmpianu, Filaret Barbu și Dr. Isac Rădulescu* se trece la votare prin apel nominal cu ședule.

La deschiderea scrutinului se constată că au votat 45 membri. Două ședule au fost albe și s'a ales în *Secția administrativă-bisericească*: Membri ordinari: Ahim. Dr. L. Busuioc, prof. Acad. teol. Caransebeș, 2, Iosif Câmpianu, protopop, Orșova, 3, Dr. Zeno Muntean, rector Acad. Teologică, Caransebeș, 4, Virgil Musta, protopop, Oravița, 5, Victor Popovici, protopop, Satul

Nou. b) Membri suplenți: 1) Petru Iana, paroh, Curtea, 2. Gheorgh. Noaghea, prof. în p., Caransebeș, 3. Gheorghe Pălean, paroh, Călnic.

Secția Culturală, a) Membri ordinari: 1. Prot. Dr. Iosif Ieremia, paroh, Reșița-Mont., 2. Isaia Suru, protopop, Caransebeș, 3. Traian Topliceanu, prof., Caransebeș, 4. Constantin Căltun, dir. bancă, Caransebeș, 5. Pavel Jumanca, insp. gen. șc. în p., Caransebeș, 6. Dr. Nicolăe Proștean, prefect, Lugoj. b) Membrii suplenți: 1. Dr. Gheorghe Cotoșman, prof. Acad. Teologică, Caransebeș, 2. Gheorghe Bălțeanu, inv. în p., Topleț, 3. Dr. Isac Rădulescu, avocat, Caransebeș.

Secția Economică, a) Membri ordinari: 1. Prot. Teodor Roșca, paroh, Caransebeș, 2. Îng. Ștefan Bornuz, Caransebeș, 3. Victor Feneșiu, deputat, Făget, 4. Aurel Moaca, cons. ep. în p., Caransebeș, 5. Dr. Titus Popoviciu, f. Ministru, Lugoj, b) Membrii suplenți: 1. Virgil Turcan, prof. Acad. Teologică Caransebeș, 2. Dr. David Jurca, medic, Caransebeș, 3. Bujor Popoviciu, cânt. bis., deputat, Poiana.

Consistorul Spiritual Eparhial: a) Membri ordinari: 1. Gheorghe Popoviciu, paroh, Mărul, 2. Petru Murgoi, paroh, Vișag, 3. Părfir Crisciu, paroh, Surducul Mic, b) Membrii suplenți: 1. Săptimiu Daș, paroh, Petrița, 2. Ioan B. Mureșanu, paroh, Zolt.

Membri delegați în Consistorul Spiritual Mitropolitan: Ordinar: Nicolăe Valean, paroh, Cornăa, Suplent: Petru Olde, prof. rel. în p., Lugoj.

P. Sf. Sa declară că aprobă alegerea făcută.

În Congresul Național Bisericesc au votat 45 membri și au fost declarați aleși următorii delegați: 1. Arhim. Dr. L. Busuioc, prof. Acad. Teologică, Caransebeș, 2. Prot. Dr. Marcu Bănescu, consilier ref., Caransebeș, 3. Ing. Ștefan Bornuz, Caransebeș, 4. Bujor Popoviciu, deputat, Poiana, 5. Victor Feneșiu, deputat, Făget, 6. Dr. Titus Popoviciu, avocat f. Ministru, Lugoj.

Acelaș raportor citește raportul secțiilor unite și cel referitor la lucrarea sesiile veduse și proiectele de conclud.

Toate se primesc în întregime.

I. P. C. Sa Arh. Dr. L. Busuioc prezintă raportul și proiectul de conclud al secției adm. bisericești.

Prot. I. Câmpianu Orșova cere referințe în legătură cu jurisdicția asupra măn. clădită de Pamfil Șeicaru în „Dealul Alionului” dela Orșova. P. Sf. Sa dă lămuririle necesare că această mănăstire nici până acum n'a trecut sub jurisdicția eparhiei noastre, cum prevăd canoanele și se vor face noi demersuri.

Raportul se ia cu aprobare la cunoștință și ședința se încheie la orele 2 p. m.

Urmeaza apoi *masa comună*, în Internatul Acad. Teologice, având ca înaintea stător pe P. Sf. Sa.

La masă a toastat P. Sf. Sa pentru M. S. Regele Mihai I. și Dl. Victor Curuțiu pentru P. Sf. Sa.

Ședința III-a se deschide la orele 4 p. m. Secretar de ședință Pr. I. Goanță

Prof. Dr. Z. Munteanu dă citire raportului și proiectului de conclud al secției culturale.

După ce ia cuvântul *Prot. I. Oravițan* și dă lămuririle P. S. Sa, raportul se ia cu aprobare la cunoștință.

Dl. Const. Căltun prezintă raportul secției economice, bilanțul, cel al socoților bugetul pe 1948 etc.

Rapoartele se primesc unanim și se dă Consiliului eparhial descărcarea cuvenită.

Se aprobă bilanțul și bugetul pe 1948.

P. Sf. Sa Ep. Veniamin după ce face lumină în toate închide lucrările Adunării eparhiale, mulțumind tuturor pentru bunele mărturisiri de alipire făcute față de Biserica. Acestea întăresc zelul Consiliului eparhial și al preoțimei dându-le curaj să lupte mai aprins cu toate greutatele materiale și morale.

Dl. deputat Filaret Baibu după ce mulțumește în numele celor 9 membri cooperați pentru încrederea arătată și face unele declarații de atașament și dragoste față de Biserica, în numele Ad. Eparhiale mulțumește P. Sf. Saș pentru tactul cu care a condus lucrările și L. asigură de dragostea și devotamentul membrilor Ad. Eparhiale, cari vor fi pururea alături în munca depusă spre binele și înflorirea Eparhiei.

Acel care a căutat odată pe Dumnezeu sfârșește a-l găsi pretutindeni.

(Din însemnările lui Vlahuță)

Sfânta Cruce

Sf. Cruce la creștini

Căci v'am spus de multe ori și vă spun și acum, plângând: sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai erucii lui Hristos".
(Fii 3, 18)

Egiptologii, *Fr. Champollion* († 1831) și *Ch. Lenormat*, († 1859) au găsit semnul crucii în hieroglifile templelor egiptene precum și în peșterile din Ben-Hassan, în formă de patru brațe egale, ca semn al unui înspăimântător mijloc de tortură.

S'a mai aflat semnul crucii, ca ornament pe vestimintele egiptenilor.

Dar despre groaznicul supliciu al crucificării, practicat de egipteni, ne spune Moisi în cartea I, cap. 40 v. 19, 22.

La multe popoare din antichitate, aflăm crucea ca instrument de supliciu; astfel, la Perși (Eстера c. 7, v. 10), la Indieni, Babilonieni, Mezi, Chineji, Greci, Români Sirieni, Evrei.

Cuvântul „cruce”, este de origine punică-feniciană și îl găsim în legislațiile romane și grecești, ca instrument de tortură și una dintre cele mai grele pedepse pentru criminalii periculoși.

Supliciuul crucificării, era atât de îngrozitor, încât marele orator *Cicero*, în senatul roman l-a combătut și cu profundă repulsiune, spunând: „Să fie departe pedeapsa cea mai crudă și cumplită, pedeapsa extremă și cea mai din urmă a sclaviei (răstignirea) nu numai de corpul unui cetățean roman, ci și de ochii lui, de auzul lui și de tot cugetul lui”. (*In verrines, V, 64—66: Crudelissimum teterrimumque supplicium — ab oculis auribusque et omni cogitatione removendum*).

Quintus Curtius (sec. I al erei creștine) povestește cu cutremur, că Alexandru cel Mare, a ordonat răstignirea a vreo 2000 de prizonieri, după cucerirea Tirului.

Preoții romani, *Plaut* († 184 d. Hr.) și *Ovidiu* († 17 d. Hr.) apoi naturalistul *Plinius* († 79 d. Hr.) și oratorul *Quintilian* († 129 d. Hr.) vorbesc cu groază și scârbă despre pedeapsa crucificării.

La romani, erau cunoscute mai multe feluri de cruci, care după formă și-au primit numele: „cruce decussata”, „cruce comissa”, „cruce patibulata”, „cruce immissa”, „cruce latina”, aceste cruci, erau, una mai groaznică ca cealaltă.

Domnul nostru Iisus Hristos, s'a lăsat răstignit pe cruce pentru mântuirea noastră, între doi tâlhari, așa cum cereau Evreii, conform legilor romane, suferind oribilul supliciu, despre care toți scriitorii latini, vorbeau, cu multă emoție și dispreț.

Odată cu spânzurarea pe lemn, a Fiului lui Dumnezeu, creștinii, nu mai aveau șială și groază de lemnul crucii; ei încep a-l venera ca pe elementul prin care s'a plinit răscumpărarea, din blestemul morții.

Dintru începutul apostoliei sale, sf. apostol Pavel, înfruntă „pe vrăjmașii lui Hristos” spunând: (I. Cor. 1, 23) „...noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru Iudei este o pricină de poticnire, Elinilor nebunie; dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Elini, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu”. Același sf. apostol spune Galatenilor (c. 5 v. 12) „...a încetat scandalul crucii”.

Impăratul Constantin cel Mare, însuflețit de sentimentele umane care izvorau din creștinism, a desființat pedeapsa crucificării, care secole întregi, a mistuit atâtea vieți omenești, în cele mai înfloritoare dureri și chinuri.

Biserica noastră, a primit Crucea, pentru toate timpurile, ca pe un simbol al biruinței contra păcatului și ca apărătoare contra rătăcirilor și răutăților.

Încă pe vremea cât trăiau sfinții apostoli, — adevărat în vremea acelor oameni, care în mod direct și intim au cules din gura Mântuitorului Hristos, învățăturile, — vedem că semnul crucii, era făcut cu mare cinste și adâncă evlavie de creștini, la toate împrejurările religioase și sociale.

Minuciu Felix și *Tertulian* apologetul definesc rostul venerației crucii, în înțelețul, că nu lemnului i se face închinăciune idolească (Ier. c. 10, v. 3—4), ci aceuia, care răstignindu-se pe cruce, prin moartea sa groaznică pe cruce ne-a adus mântuirea.

Tertulian, cu mândrie răspunde învinuirilor păgânilor, despre închinare cu semnul crucii, spunând: „creștinii fac semnul crucii cu adâncă venerație, la orice mișcare... când ne culcăm, ne sculăm, ne îmbrăcăm, ne spălăm, la masă și la orice ispită, cerere, durere, amar, necaz“...

Dela enciclopedistul *Martigny* (Dict. des antiq. chret. Paris 1889) aflăm, că dela Impăratul Constantin cel mare, împărații creștini,

pe monedele lor gravează sf. cruce, apoi pe inele și de atunci și până în zilele noastre se purta sf. cruce la gât.

Prudențiu, spune că soldații se întăreau cu semnul crucii, când intrau în luptă.

Respectul pentru sf. cruce, l-au păstrat și iconoclaști, astfel pe monezile împăraților iconoclaști Leon Isaurul, Copronim, Leon Armeanul, Mihai Gângavul, era sf. cruce.

Semnul crucii era atât de întrebuintat, încât creștinii, ca să-l aibă mereu în vedere, l-au făcut chiar pe pardoseala caselor, de aceia sinodul Trulan (692; prin can. 73) hotărăște: „Chipul crucii, pe care unii îl fac pe pământ sau pe pardoseală, să fie șters cu desăvârșire, de teamă ca nu cumva călcându-se de trecători, să se profaneze steagul victoriei noastre“.

Sectanții despre sf. cruce.

Sectanții spun, că facerea semnului crucii, este închinare la idoli și ea este „blestemul lui Dumnezeu“, bazându-se pe versete luate izolat și detașate de complexul înțelesului din Sf. Scriptură. Ei se provoacă la textele: Deut. 21, 22—23; Ieremia 10, 3—4; Galateni, 3, 13; Coloseni, 2, 14; Evrei, 6, 6; și încă alte vre-o două-trei, versete, luate izolat. Ei se leagă de strictul înțeles literar, a acestor texte, pentru dărâmarea complexului de învățături despre sf. cruce, rămase în scris și prin grai, din a căror comoară, sf. noastră Biserică, își trăește măreția vieții, dela început și neschimbat, până la sfârșitul veacurilor.

Biserica ort. despre sf. cruce

Dacă cultul sf. cruci, în Biserica noastră ortodoxă, s'ar baza numai, pe textul dela Filipeni, 3, 18 și I. Cor. 1, 18, ar fi de ajuns pentru un creștin sincer cu adevărat, să se închine sf. Cruci. Dar analizând înțelesul textelor la care se provoacă sectarii, constatăm, că ele au fost ciudat de rău interpretate, ba cei mai rău, chiar denaturate.

Astfel, la Deut. 21, 22—23 se spune: „...dacă se va omori un om care a săvârșit o nelegiuire vrednică de pedeapsa cu moartea, și l-ai spânzurat de un lemn, trupul lui mort, să nu stea noaptea pe lemn, ci să-l îngropi, **căci „cel spânzurat este blestemat înaintea lui Dumnezeu“...**

Care creștin sincer, are îndrăzneala, să așeze pe Mântuitorul Hristos în rândul oamenilor „care au săvârșit o nelegiu-

ire vrednică de pedeapsa cu moartea“, ca după o astfel de nelegiuire să fie răstignit și să fie considerat „blestemat înaintea lui Dumnezeu“? (vezi Fil. 2, 8). Căci însuși Mântuitorul spune: „...după cum, Moisi a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie și Fiul Omului, să se înalțe, pentru ca oricine crede întru dânsul, să nu piară, ci să aibă viața veșnică“ (I 3, 14—16).

La Galateni (3, 13) sf. ap. Pavel face o paralelă, subtilă, între Lege și Credință, arătând documentat prin Test. vechi, că Mântuitorul, de bună voie s'a coborât până la cei „blestemați“ ca să fie răstignit, pentru răscumpărarea noastră.

Tot la Galateni (5, 11) ap. Pavel spune: „...pricina de poticnire a crucii, s'a dus...“ iar în aceeași epistolă (6, 14) zice: „...în ceea ce mă privește, departe de mine gândul, să mă laud cu altceva, decât cu crucea Domnului nostru Iisus Hristos“.

Nu este îngăduit nici unui creștin sincer și conștient, să hrănească măcar, cu atât mai puțin să creadă, că sf. Scriptură cuprinde contradicții; ori sf. ap. Pavel să se desmintă pe sine, într'o singură epistolă, cum este cea către Galateni. Scriptura este scrisă cu conlucrarea directă a Duhului Sfânt și nu poate cuprinde greșeli; iar sf. ap. Pavel a propovăduit numai adevărul descoperit lui, așadar, în ceea ce privește cultul sf. Cruci, el a scris adevărul, către corinteni (I. Cor. 1, 17—18; galatenilor (5, 11, 6. 14) filipenilor (3. 18) efesenilor (2, 14—16). Evrei (12, 2, Col. 1, 20; 2, 14).

Insuși Mântuitorul, ne spune, să purtăm cu deplină credință și nădejde crucea Lui: Mt. (16, 24), Mc. (8, 34) Luca (9, 23).

La Ezechiel (9, 4) aflăm, că trebuia să se „facă semn pe fruntea oamenilor, care suspină și gem, din pricina tuturor urciunilor“...

Sf. Ion Gură de aur; în omilia sa „Hristos este Dumnezeu“, cu privire la respectul crucii, spune: „Împărații își iau coroana de pe cap și se închină crucii; pe purpura lor strălucește crucea; în rugăciunile lor figurează crucea; pe sf. masă a altarului, crucea; în toată lumea crucea; ea strălucește mai mult decât soarele“.

Dacă sf. cruce nu este cinstită așa cum se cuvine de unii, este mare păcat, așa cum l-a arătat sf. ap. Pavel: „...și vă mai spun și acum, **plângând**: sunt mulți, care se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos“ (Fil. 3, 18).

Pr. Traian Constantin

INFORMAȚII

Duminică 21 Septembrie a. c. s'a făcut primirea oficială din partea orașului nostru a unității de voluntari din divizia Horia, Cloșca și Crișan.

În numele P. S. Sale Episcopului Veniamin, care lipsea din localitate și a Bisericii a vorbit Par. Prot. Dr. Marcu Bănescu, consilier eparhial.

Scriitorul Lucian Costin a împlinit la 11 Septembrie a. c. vârsta de 60 ani, dintre cari 40 închinăți literaturii și științei. Lucian Costin (Ion Costinescu) este membru la „Societatea Scriitorilor Români”, la „Societatea Regală de Geografie și membru corespondent al Academiei Germane din München, care l-a distins cu „medalia de argint”.

Născut la 11 Sept. 1887 în Lisaura-Bucovina și-a făcut studiile la Suceava, Cernăuți și Viena.

Scrierile sale din Banatul nostru cu al căruia specific s'a asimilat sunt cunoscute tuturor, îndeosebi cele privitoare la folclorul nostru.

Fundațiile Regale, apreciindu-i talentul, a selectionat și din operele sale câteva volume pe cari le-a expus în pavilionul României, secția Literatură și Artă la expoziția de la Paris din 1937.

Mai nou poetul Lucian Costin a scos „Crepuscular”, *poemă. Prețul 20 Lei.*

P. Sf. episcopul Lucian Triteanu dela Roman și P. Sf. Sa Cosma Petrovici dela Galați din cauza bătrâneții au trecut la pensie. Până la alegerea noilor episcopi la Roman a fost numit locotenent P. Sf. Sa episcopul Partenie al Armatei, iar la Galați P. Sf. Sa arhiereul Antim Nica.

Cursurile primare și secundare s'au început la 29 Septembrie a. c.

De curând Dl Dr Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri însoțit de alți miniștri a făcut o vizită oficială în Cehoslovacia. Cu această ocazie s'a încheiat un acord cultural cu guvernul cehoslovac și a discutat diferite chestiuni politice, economice și culturale.

De curând au sosit din U. R. S. S. un lot de 1500 prizonieri de războiu.

În U. R. S. S. s'a sărbătorit cu mare fast zilele acestea împlinirea a 800 ani dela întemeierea orașului Moscova.

A apărut revista „Altarul Banatului” din Caransebeș Nr. 7—12 pe lunile Iulie—Decembrie 1947 cu următorul cuprins:

Arhim. Dr. L. BUSUIOC: Oameni noi — Prot. Dr. GH. COTOȘMAN: Banatul și Biserica românească bănățeană în epoca Principilor naționali — Prof. Dr. M. CHIALDA: Profetul Maleahi despre preoțimea Vechiului Testament — Prot. Dr. PETRU REZUȘ: Pentru o nouă redactare a vieții Sfinților — Prof. Dr. M. BĂNESCU: Fundamentarea științifică a empirismului pastoral — Diacon NIC. CORNEANU: Încercări de estetică creștină — Pr.-Lt. Col. D. DAICOVICIU: Munca în lumina Sfintei Scripturi — Prof. TEODOR SPERDEA: Solidaritatea cooperatistă, morala și progresul — Pr. PETRU BOGDAN: Epoca aurului și Epoca de Aur — Prof. VIRGIL TURCAN: PORTRETE ORTODOXE: Eftimie Murgu — Dr. M. BĂNESCU, Prof. B. RADULEANU, Prof. I. E.

NAGHIU: COMENTARII: Îndoială speculativă, Creștinismul și problemele contemporane, Predica-dialog, Unirea bisericilor, Gala Galaction la Academie — Prof. P. REZUȘ, Cons. ref. NIC. CORNEAN, Diacon N. CORNEANU, Dr. M. BĂNESCU: RECENSII ȘI NOTE BIBLIOGRAFICE: Legende sfinte, Începuturile Măndriturii din Valea Godinovei și viața cititorului ei, Protos. Macarie Gușcă, Poemes et lettres, The Legend of Boethius Martyrdom, Filocalia I și II, Candela, Măndritri bănățene — CRONICĂ: Vizita I. P. S. Sale Alexei Patriarhul Moscovei, Arhiepiscopia Timișorii, Ratificarea tratatului de pace, Stabilizarea leului BIBLIOGRAFIE TEOLOGICĂ.

Comunicat. În legătură cu decizia Nr. 1204 a Min. Agriculturii publicată în Mon. Of., din 3 IX a. c. privitor la lucrarea pământului *numai în regie proprie*, dijma sau arenda fiind interzisă, Ministerul Agriculturii precizează, că *cel ce nu-și poate lucra pământul personal, poate angaja direct sau prin administrator lucrători cu ziua sau cu anul pentru exploatarea pământului său.*

AVIZ. On. ofiții parohiale sunt insistent rugate a trimite în termenul cel mai scurt posibil, ca avans pentru „Calendarul Românului” pe 1948, suma de Lei 1000 (una mie), absolut necesară pentru terminarea Calendarului.

Banii se vor trimite pe adresa „Sfintei Episcopii ort. rom. Caransebeș” cont C. E. C. Nr. 89.676, cu mențiunea „AVANS PENTRU CALENDAR”.

PARTEA OFICIALĂ

NOTĂ OFICIALĂ

Nr. 4213 C/1947

În urma stabilizării, rezervele noastre modeste pentru tipărirea „Foi Diecezane” și „Altarul Banatului” au devenit neexistente.

Cum mâna de lucru, hârtia și tiparul se cer regulat plătite cu apariția fiecărui număr, provocăm **Oficiile noastre parohiale ca în termen de 14 zile** să trimită abonamentul următor pentru Foia Diecezană:

Parohii cl. I	450 Lei
„ „ II	400 „
„ „ III	350 „
sub clasă	500 „

Publicații:

Concursse protopopiate	1000 Lei
„ parohii cl. I	600 „
„ „ II	500 „
„ „ III	400 „
Diferite publicații cm.	□ 4 „

Cei cari au mai trimis sume în abonament, dar nu abonamentul întreg, să calculeze stabilizarea de 1 leu nou la 20.000 Lei vechi și să trimită diferența.

La „Altarul Banatului” abonamentul pe 1947 pentru Oficiile parohiale și Instituții este de 300 Lei, iar pe 1/2 an 150 Lei.

Pentru particulari (abonament personal) 240 Lei, iar pe 1/2 an 150 Lei.

La fel rugăm călduros și insistent pe toți abonații noștri ca să nu ne lipsească de ajutor în apariția publicațiilor noastre și să ne trimită cu posibilă urgență abonamentul.

Se atrage atenția Oficiilor parohiale ca deodată cu concursul de paroh să trimită și costul publicării, altcum nu se va da spre publicare.

Consiliul eparhial.

CONCURS

În baza deciziei Venerabilului Consiliu eparhial No. 2 06 B. 1947 se publică concurs cu 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană, pentru ocuparea postului de paroh din parohia **Temerești de clasa II-a**, tractul Făget, devenită vacantă prin pensionarea preotului Nicolae Cibian pentru limita de vârstă.

a) BENEFICII:

1. Sesiunea parohială în întindere de 30 jughere pământ, și anume: 16 jughere arabil, în care se cuprind și 3 jughere plantate cu pomi în plin rod, 6 jughere fânaț și 8 jughere pădure și pășunat.

2. Un intravilan de 1200 Stj. □ și 400 stj. □ adaus în intravilan.

3. Venitele stolare uzitate.

4. Ne fiind casă parohială, noul ales preot se va îngriji singur de locuință, fiind obligat a locui în comună.

b) INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica în Dumineci și sărbători, și a catehiza la școala primară din loc și din Colonia Băneși fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele către stat și comună cad în sarcina noului ales preot.

Cei ce doresc a ocupa acest post, întrucât vor avea calificarea convenită, precum și binecuvântarea arhierescă, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial din parohia Temerești, prin P. On. oficiu protopresbiteral al tractului Făget, și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie, tipic și cântare, însă nicidecum în ziua alegerii.

Temerești, din ședința Consiliului parohial ținută la 24 Iunie 1947.

Președinte:

Nicolae Cibianu
adm. parohial

Alexandru Dănescu
notar.

Nr. 219/1947,

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral,

Ioan Munteanu
protopos.

Nr. 3592 B. 1947.

Acest concurs se aprobă și se publică cu aceea că — în baza dispozițiilor cuprinse în aliniatul ultim al §-lui 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei consistorial ddo 3 Martie 1914 și respectiv 14 Aprilie 1914 Nr. 2058 B. 1914, ridicat și la valoare de conclud s'nedal, cu concludul Nr. protoc. 33/19.4, precum și avându-se în vedere decizul P. Ven. Consistor mitropolitan Nr. 358/19128 din 13 Noemvrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prof. Dr. M. Bănescu

AVIZ

Reuniunea Femeilor de Meseriași din Caransebeș, aduce la cunoștință Onor. public interesat că, la **ATELIERUL DE GOSPODĂRIE ȘI INDUSTRIE CASNICĂ** de sub conducerea sa, aprobat de Ministerul de Industrie și Comerț cu Nr. 132/937/933, se fac înscrieri cu începere dela 15 Octomvrie 1947. Informațiile se obțin în str. Căp. Temeș 12, Caransebeș.

În atelierul de mai sus se vor pune în practică 3 secții: **gospodărie, croitorie și țesut.** (pânză, stofe, covoare), — inclusiv sericicultura și tehnologia.

Durata cursurilor este de 4 ani pentru fetele cari doresc să obțină o calificare pentru a putea practica o meserie dintre una din secțiile ce își va alege, și de un an pentru cele cari doresc să-și însușească cunoștințe generale necesare pentru uzul propriu al gospodăriei și industriei casnice.

Condițiunile de primire: actele necesare: certificat de absolvire a 4 clase primare, act de naștere, certificat de sănătate și să aibe vârsta de 14 ani împliniți.

Fetele vor fi găzduite în internat sub îngrijire și oblăduire părintească.

Condițiuni alimentare: (lunar) vor trebui să aducă: 20 Kgr. făină de grâu, 10 Kgr. făină de porumb, 20 Kgr. cartofi, 2 Kgr. ceapă, 2 Kgr. unsoare, 2 Kgr. fasole, 2 Kgr. brânză, 20 de ouă, 1 Kgr. de marmeladă, 1 Kgr. miere de albină, 4 Kgr. carne socotită în bani la prețul zilei, 15 litri lapte socotiți în bani la prețul zilei, 1 metru de lemne lunar și 4 Kgr. săpun de rufe anual. Taxa de frecvență este de 300 Lei lunar. Elevele vor mai aduce cu ele patul complet cu 2 rânduri de schimburi pentru fat și 2 rânduri de schimburi pentru corp și un rând de tacâmuri compus din: una farfurie adâncă, una întinsă, cuțit, furculiță și lingură.

Caransebeș, la 26 Septemvrie 1947.

Președintă:
Elena Szintai

Secretară:
V. Căițun